

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งของไทยที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 โดยมีวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเพื่อกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ให้ประชาชนในท้องถิ่นระดับตำบลซึ่งเป็นเขตชนบทอันเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศได้มีโอกาสเรียนรู้การแก้ไขปัญหาและการสนองตอบความต้องการของตนเอง โดยการเข้าไปมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง (Political participation) หรือที่เรียกกันว่า ปกครองตนเอง (Local self government) ตามระบอบประชาธิปไตย องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ชนบทมากที่สุด เมื่อเป็นเช่นนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลย่อมเป็นของประชาชนอย่างแท้จริง กล่าวคือมีเจ้าหน้าที่มาจากการเลือกตั้งซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนในตำบล มีการดำเนินงาน โดยให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมบริหารตำบลแล้ว การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลก็ย่อมที่จะสามารถแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนระดับตำบล ได้เป็นอย่างดี อันจะส่งผลให้ประชาชนในตำบลมีความรู้สึกเชื่อมั่นและศรัทธาต่อองค์กรของชุมชนระดับตำบล ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนในตำบลมีความรู้สึกเชื่อมั่นและศรัทธาต่อองค์การบริหารส่วนตำบล และรู้สึกดีว่ามีความผูกพันมีส่วนได้ส่วนเสียต่อถิ่นอาศัยซึ่งเป็นการสร้างพลเมืองที่มีความรับผิดชอบให้แก่ประเทศชาติ โดยส่วนรวม (อุทัย หิรัญโต. 2543 : 5-6)

องค์การบริหารส่วนตำบล ในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก เมื่อมีการตราพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยได้นำระบบการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบลกลับมาใช้อีกครั้งหนึ่ง โดยพิจารณาว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานการปกครองพื้นฐาน และมีความสัมพันธ์กับหน่วยการปกครองอื่น หากหน่วยการปกครองนี้ไม่มั่นคงก็จะมีผลกระทบ

กระเทียมต่อหน่วยการปกครองทุกระดับ และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าและการอำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎร

องค์การบริหารส่วนตำบลตามรูปแบบใหม่นี้ จึงมีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลในระยะเริ่มแรกตามพระราชบัญญัตินี้ประกอบด้วย สภาตำบลซึ่งสมาชิกมาจากการเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้าน และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกจากสมาชิก ต่อมาได้มีการปรับเปลี่ยน โครงสร้างเสียใหม่ให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง เพื่อให้การทำหน้าที่ของแต่ละฝ่ายมีอิสระเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น กอปกับรัฐบาลได้ตราพระราชบัญญัติการกระจายอำนาจและการถ่ายโอนภารกิจที่จะต้องบริหารจัดการเพิ่มขึ้นอีกมาก ด้วยเหตุนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลจึงจำเป็นต้องเพิ่มความรู้ความสามารถในการบริหารทรัพยากรทางการบริหารขององค์การบริหารเพื่อรับกับแผนการกระจายอำนาจและการถ่ายโอนภารกิจดังกล่าว

เนื่องจากหน่วยการปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นปกครองตนเองตั้งแต่การกำหนดนโยบายและการควบคุมให้เป็นไปตามนโยบายที่ท้องถิ่นต้องการ ซึ่งโดยทั่วไปทุกท้องถิ่นต่างก็มีความต้องการที่เหมือนกันคือ ต้องการให้ท้องถิ่นของตนเองมีความเจริญก้าวหน้า มีฐานะเศรษฐกิจที่ดีมีความเป็นอยู่ที่ดีสะดวกสบาย ดังนั้น หน่วยการปกครองท้องถิ่นจึงภารกิจที่สำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ท้องถิ่นนั้นย่อมแสดงว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (ประทาน คงฤทธิศึกษากร. 2526 : 10)

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าการปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองระดับรองของรัฐ ซึ่งรัฐจัดตั้งขึ้นเพื่อกระจายอำนาจการปกครองทั้งทางการเมืองและทางการบริหารให้ประชาชนในท้องถิ่นจัดการปกครองและดำเนินการบางอย่างเพื่อแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของตนเอง โดยมีอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง สามารถกำหนดนโยบายและบริหารงานให้เป็นไปตามนโยบายหรือความต้องการของตนเองภายใต้ขอบเขตของกฎหมายว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ โดยมีหน่วยการปกครองท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงตามความมุ่งหมายของท้องถิ่น นั้น ๆ จะเห็นว่า การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้น โดยกฎหมายมีฐานะเป็นนิติบุคคล คณะผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชนในท้องถิ่น มีอำนาจอิสระจากรัฐบาลกลางในการกำหนดนโยบายและบริหารงาน

ของตนเองภายใต้ขอบเขตของกฎหมายและอยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ มีพื้นที่การปกครองที่แน่นอนและชัดเจน มีการแบ่งระดับการปกครองท้องถิ่น มีการกระจายอำนาจและหน้าที่ไปให้ท้องถิ่น โดยการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นไว้ในกฎหมายอย่างชัดเจน และมีงบประมาณ รายได้ ทรัพย์สินและบุคลากรของตนเอง ดังนั้น หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของท้องถิ่นจน ทำให้ท้องถิ่นมีความเจริญก้าวหน้าทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม อันเป็นเป้าหมายสำคัญที่หน่วยการปกครองท้องถิ่นทุกแห่งจะต้องบรรลุให้เป็นผลสำเร็จ กล่าวคือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นตามหลักการปกครองปกครองท้องถิ่นจะมีการกิจและหน้าที่หลัก คือ การแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นมีความเจริญก้าวหน้า มีฐานะเศรษฐกิจที่ดี มีความเป็นอยู่ที่ดีและสะดวกสบาย ฉะนั้น หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องกำหนดนโยบายให้ตรงกับปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของท้องถิ่น และบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบายที่วางไว้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผลการดำเนินงานเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง เมื่อเป็นเช่นนี้ การปกครองท้องถิ่นที่ความเข้มแข็งและดำเนินงานเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นจะได้รับความศรัทธาจากประชาชนในท้องถิ่น ดังอุทัย หิรัญโต (2543 : 6) กล่าวไว้ว่า การปกครองท้องถิ่นที่มีความเข้มแข็ง จะทำให้ประชาชนมีความรู้สึกเชื่อมั่น และศรัทธาต่อท้องถิ่น ประชาชนจะรู้สึกตัวว่ามีความผูกพัน มีส่วนได้เสียต่อถิ่นอาศัย อันจะเป็นการสร้างสรรค์พลเมืองที่รับผิดชอบให้แก่ประเทศชาติโดยรวม ด้วยเหตุนี้ การปกครองท้องถิ่นทุกรูปแบบจึงจำเป็นต้องให้ประชากรได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วย

ในฐานะที่ผู้ศึกษาทำหน้าที่เป็นผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีบทบาทและมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบล จึงมีความสนใจศึกษาผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยจะเน้นศึกษาความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของนโยบายการกระจายอำนาจหรือไม่ เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรแห่งการพัฒนาที่ใกล้ชิดประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ชนบท และจะมีบทบาทหน้าที่ที่เพิ่มมากขึ้นต่อไปในอนาคต ซึ่งจากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถนำไปเป็นข้อมูลให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนนำไปเป็นประโยชน์การประสานงานและการพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบล

ให้มีศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่นสูงขึ้น และบรรลุเป้าหมายแห่งนโยบายการกระจายอำนาจต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง อำเภอลำดวน จังหวัดนครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง อำเภอลำดวน จังหวัดนครพนม
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของพนักงานส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง อำเภอลำดวน จังหวัดนครพนม

สมมติฐานของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ตั้งสมมติฐานการศึกษาไว้ ดังนี้

1. ความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง อำเภอลำดวน จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. พนักงานส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการหมู่บ้าน ที่มี สถานภาพในการปฏิบัติงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง อำเภอลำดวน จังหวัดนครพนม แตกต่างกันไป

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาคำความคิดเห็นของ พนักงานส่วนตำบล สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง

แพ่ง อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ผู้ศึกษาได้ใช้แนวคิดของ กุลlick และเออร์วิค (Gulick and Urwick, 1973 : 13) เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา

2. ขอบเขตด้านประชากร

2.1 ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 124 คน

2.1.1 พนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง จำนวน 28 คน

2.1.2 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล โพนแพง อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม จำนวน 16 คน

2.1.3 คณะกรรมการหมู่บ้าน จำนวน 8 หมู่บ้านๆ ละ 10 คน รวม 80 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 95 คน โดยได้มาจากการคำนวณจากสูตร ของ ยามาเน (Yamane, 1973 : 727)

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

4. ระยะเวลาในการศึกษา

ใช้ระยะเวลาในการศึกษาเดือน มิถุนายน 2554

5. ตัวแปร

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพในการปฏิบัติงาน คือ พนักงานส่วนตำบล สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการหมู่บ้าน

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย (สมคิด บางโม, 2538 : 72)

5.2.1 ด้านการวางแผน

5.2.2 ด้านการจัดองค์กร

5.2.3 ด้านการจัดบุคคล

5.2.4 ด้านการอำนวยความสะดวก

5.2.5 ด้านการประสานงาน

5.2.6 ด้านการรายงานผล

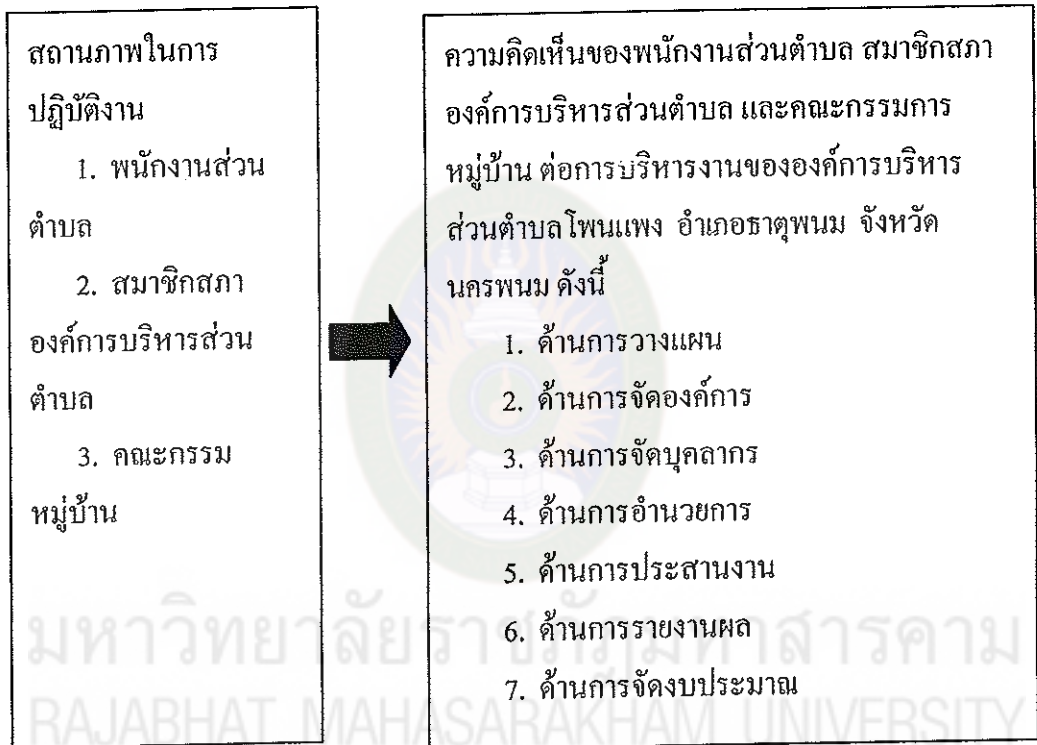
5.2.7 ด้านการจัดงบประมาณ

กรอบแนวคิดในการศึกษา

การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาแนวคิด ของ กุลิก และ เออร์วิก (Gulick and Unwick. 1937 : 13) ที่กล่าวถึงการบริหารมาเป็นกรอบแนวคิด ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้การศึกษา ดังนี้

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการหมู่บ้านต่อการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล โพนแพง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนครพนม 5 ระดับ คือ ความคิดเห็นในระดับดีที่สุด

ความคิดเห็นในระดับดี ความคิดเห็นในระดับพอใช้ ความคิดเห็นในระดับควรปรับปรุง และ
 ความคิดเห็นในระดับควรปรับปรุงที่สุด

2. การบริหาร หมายถึง กระบวนการทำงานเพื่อก่อให้เกิดการทำงานที่เป็น
 ผลสำเร็จ อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุซึ่งเป้าหมายของความต้องการ โดยใช้หลักการบริหาร
 ของกูดิก และเออร์วิค 7 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการวางแผน หมายถึง การเตรียมการ โดยการหาข้อมูลแล้วสร้างแผน
 โดยกำหนดวัตถุประสงค์ขั้นตอนการปฏิบัติ ระยะเวลาและผู้รับผิดชอบ แล้วนำแผนนั้นไป
 ปฏิบัติตามขั้นตอนแล้วประเมินผลแผนที่ปฏิบัติเพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนครั้งต่อไป

2.2 ด้านการจัดองค์การ หมายถึง การจัดโครงสร้างขององค์การ กำหนดสายการ
 บังคับบัญชากำหนดขอบเขตของงานแต่ละงาน การจัดกลุ่มงานเป็นฝ่าย แผนก กอง รวมทั้งการ
 จัดทำเอกสารเพื่อสร้างความเข้าใจและอาจมีการกำหนดคณะที่ปรึกษาเมื่อมีงานที่จำเป็นต้องใช้

2.3 ด้านการจัดบุคลากร หมายถึง การจัดหาบุคคลมาปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับ
 ตำแหน่งงานมีการฝึกอบรมการพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ความสามารถสูงขึ้น และการ
 บำรุงรักษา พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคคลแต่ละคน

2.4 ด้านการอำนาจการ หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการ กำกับดูแลงาน โดยใช้
 เครื่องมือต่าง ๆ คือ การติดต่อสื่อสาร การจูงใจและการสั่งงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อกระตุ้น
 ให้บุคคลทำงานให้แก่องค์การด้วยการใช้ความสามารถที่มีอยู่อย่างเต็มที่

2.5 ด้านการประสานงาน หมายถึง การจัดให้มีการประสานสัมพันธ์ระหว่างบุ
 คลคนเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีมีการจัดเจ้าหน้าที่ประสานงานพร้อมทั้งมีการแจ้งข่าวสาร
 ให้กับหน่วยงานเกี่ยวข้องหรือประชาชนทั่วไปทราบเพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

2.6 ด้านการรายงานผล หมายถึง การเสนอผลการปฏิบัติงานและการ
 ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบถึงข้อเท็จจริงหรือ ข้อมูลของการปฏิบัติงาน มีอุปสรรค
 ข้อขัดข้องประการใด โดยเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงาน รวมทั้งมีการนำ
 ผลการรายงานมาเป็นข้อมูลเพื่อจะได้เป็นการประเมินผลงานขององค์การและประเมินผลการ
 ปฏิบัติงานของบุคลากร

2.7 ด้านการจัดงบประมาณ หมายถึง การประมาณการค่าใช้จ่ายขององค์การไว้
 ล่วงหน้าแล้วแสดงรายรับ-รายจ่ายขององค์การที่เกิดขึ้นจริงจากนั้น นำมาเปรียบเทียบกับเพื่อดู
 ความเหมาะสมพร้อมทั้งเป็นข้อมูลสำหรับการจัดทำงบประมาณครั้งต่อไป

3. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546) ในที่นี้หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

4. สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล และผู้แทนประชาชนที่ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ในที่นี้หมายถึงสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง

5. พนักงานส่วนตำบล หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานประจำในองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ถูกแต่งตั้งตามกฎหมายของท้องถิ่น โดยมีเงินเดือนประจำจากเงินงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล ในที่นี้ หมายถึง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าสำนักปลัด เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน บุคลากร นักวิชาการศึกษานักวิชาการเกษตร เจ้าหน้าที่/เจ้าพนักงานธุรการ เจ้าหน้าที่/เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูล เจ้าหน้าที่/เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หัวหน้าส่วนการคลัง นักวิชาการเงินและบัญชี เจ้าหน้าที่/เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี นักวิชาการจัดเก็บรายได้ เจ้าหน้าที่/เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ นักวิชาการพัสดุ เจ้าหน้าที่/เจ้าพนักงานพัสดุ หัวหน้าส่วนโยธา ช่าง/นายช่างโยธา ช่าง/นายช่างสำรวจ

6. คณะกรรมการหมู่บ้าน หมายถึง คณะกรรมการหมู่บ้านประกอบด้วยผู้ใหญ่บ้าน เป็นประธาน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนาในหมู่บ้าน ผู้นำหรือผู้แทนกลุ่มหรือองค์กรในหมู่บ้าน เป็นกรรมการหมู่บ้าน โดยตำแหน่ง และกรรมการหมู่บ้านผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสิบคน คณะกรรมการหมู่บ้านมีหน้าที่ช่วยเหลือ แนะนำ และให้คำปรึกษาแก่ผู้ใหญ่บ้านเกี่ยวกับกิจการอันเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้าน และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนของทางราชการ หรือที่นายอำเภอมอบหมาย หรือที่ผู้ใหญ่บ้านร้องขอ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

ข้อสนเทศที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปเป็นข้อมูลการวางแผนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนแพง อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น